

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΞΕΧΑΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΤΑΝΑ

Τελειώνει η μεταναστευτική εποποιία μας στην Αυστραλία

ΜΕΡΟΣ Α'

Ο απροσδόκτος θάνατος τού γνωστού και δημοφιλούς συμπατριώτη μας επιχειρηματία, Δημήτρη Ντάνα, δεν έπληξε μόνο την απαρηγόρητη οικογένειά του που ξαφνικά βυθίστηκε στο πένθος. Ήταν ένα μαύρο μαντάτο και για το πλήθος γνωστών και φίλων του που είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν.

«Ήταν μια ψυχούλα», είπε ο παλιός φίλος του, Κώστας Λιανός, εκφράζοντας όλους μας γιατί ο Δημήτρης ξεχώριζε με την ανθρωπιά του.

Στοργικός σύζυγος και πατέρας, πιστός φίλος, φιλοπρόοδος και οξυδερκής επιχειρηματίας, μετανάστευσε στην Αυστραλία με εκατοντάδες χιλιάδες άλλους Έλληνες με στόχο την μικρότερη των φιλοδοξιών: μια καλύτερη ζωή. Όμως, η πατροπαράδοτη βάλιτσα του ήταν γεμάτη με τολμηρά όνειρα για το μέλλον του και τής οικογένειάς του.

Πριν «φύγει» ο Δημήτρης ήταν φανερά ευτυχής και υπερήφανος που έκανε πραγματικότητα όλα του τα όνειρα, ούτε έκρυβε την υπερηφάνεια για την οικογένειά του, όπως υπερήφανη θα νιώθει η σύζυγος και σύντροφος στις πολύχρονες προσπάθειές του, κα Αγάθη, με τα παιδιά της για τον άνθρωπό τους που έχασαν.

Το σημερινό άρθρο αφιερώνω όχι μόνο από εκτίμηση και σεβασμό σε έναν φίλο με όλες τις αρετές τού Έλληνα, την εντιμότητα, ευσυνειδησία, εργατικότητα, το πάθος για πρόοδο και την ευημερία τής οικογένειας, χωρίς να έχει μειωθεί κατά ένα ιώτα και η αγάπη του για την πατρίδα. Ο Δημήτρης ήταν ένας από τις χιλιάδες νεαρούς που έζησαν την βίαιη εισβολή των Ιταλών και Γερμανών στην Ελλάδα, την κατοχή και τον εμφύλιο πόλεμο και μετανάστευσαν στην μακρινή Αυστραλία, στον «πισινό τής γης», όπως χαρακτήρισε την μεγάλη απόσταση ο Πολ Κίτινγκ.

Χωρίς πολλές γραμματικές γνώσεις και τεχνογνωσία οι πιο πολλοί, ήρθαν στους Αντίποδες και πέρασαν από σαράντα κύματα σε μια ξένη χώρα με γλώσσα και πολιτισμό που δεν γνώριζαν, μέχρι να βρουν το δρόμο τους και να διαπρέψουν. Δεν το λέω μόνο εγώ αυτό, μου το επιβεβαίωσε ο Λίμπεραλ τότε υπουργός Μετανάστευσης, Μπιλ Σνέντεν, που μου είχε πει σε συνέντευξη ότι οι Έλληνες μετανάστες ήταν μια επιτυχημένη επιλογή τής αυστραλιανής κυβέρνησης:

ΣΤΗ φωτογραφία, μια ευτυχισμένη στιγμή τού Δημήτρη Ντάνα με τη σύζυγό του κα Αγάθη.

Στοργικός σύζυγος και πατέρας, πιστός φίλος, φιλοπρόοδος και οξυδερκής επιχειρηματίας, μετανάστευσε στην Αυστραλία με εκατοντάδες χιλιάδες άλλους Έλληνες με στόχο την μικρότερη των φιλοδοξιών: μια καλύτερη ζωή.

«Αν και η ελληνική κυβέρνηση δεν ήθελε να δεχτούμε μορφωμένους και τεχνίτες πολίτες της σαν μετανάστες επειδή ήταν απαραίτητοι για την μεταπολεμική ανασυγκρότηση τής χώρας τους, αυτοί που ήρθαν τελικά είναι οι πιο νομοταγείς και φιλοπρόοδοι. Στις φυλακές μας δεν υπάρχουν Έλληνες κατάδικοι», μου είχε πει.

Ο Δημήτρης Ντάνας ανήκε σ' αυτή την γενιά των μεταναστών οι οποίοι, όχι μόνο έφτιαξαν «μια καλύτερη ζωή», αλλά δημιούργησαν και υποδειγματικές οικογένειες, επιτυχημένες επιχειρήσεις και πρωτοστάτησαν στον προγραμματισμό, το σχεδιασμό και την κατασκευή ή αγορά όλων των μεγάλων έργων για την ομογένεια.

Από πού ν' αρχίσω απαριθμώντας τα μεγάλα έργα από ταπεινούς ανθρώπους που σπκώσαν τα μανίκια για να δουλέψουν σκληρά και έβαλαν τα χέρια τους βαθιά στην τσέπη για να πληρωθεί το κόστος αυτών των έργων;

Αυτοί οι άνθρωποι έγραψαν με τον ιδρώτα και την γενναιοδωρία τους την ελληνική μεταναστευτική εποποιία στην Αυστραλία χωρίς βοήθεια από κανέναν.

Με «μεγάλες χοροεπερίδες με ζεστό σουβλάκι και κρύα μπύρα», ή «απογευματινά τεία» σε φτωχικές αίθουσες εκδηλώσεων,

με άνδρες, γυναίκες και τα παιδιά τους να ψήνουν και να σερβίρουν τους καλεσμένους τους, συγκεντρώθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια. Με τα χρήματα αυτά κτίστηκαν πάνω από 100 εκκλησίες, δεκάδες κολλέγια, γηριατρεία και γηροκομεία σε ολόκληρη την χώρα, όπως και γραφεία Κοινωνικής Πρόνοιας, Θεολογική Σχολή, κτήρια των Ενοριών Κοινοτήτων κλπ. υπό την αιγίδα τής Αρχιεπισκοπής.

Και μόνο αυτά; Σε εκατοντάδες εκατομμύρια ανέρχονται συνολικά οι περιουσίες των ανεξαρτήτων Κοινοτήτων. Και μόνο αυτά; Η αξία των περιουσιακών στοιχείων εθνοτοπικών σωματείων και άλλων κοινωφελών οργανισμών μας δεν έχουν εκτιμηθεί, αλλά σίγουρα μετριούνται σε πολλά εκατομμύρια δολάρια.

Ο Δημήτρης Ντάνας δεν «έφυγε» σαν ο τελευταίος αυτής τής δημιουργικής γενιάς, αφού εγώ είμαι ακόμη εδώ μαζί με τους περισσότερους αναγνώστες τού «Κόσμου» μας ευτυχώς. Όμως, εμείς είμαστε ανήμποροι να προσφέρουμε πια τους καρπούς τής νιότης μας, γιατί ο χρόνος είναι αμείλικτος και το γήρας δεν έρχεται μόνο του.

Ζούμε ευτυχείς για τις επιτυχίες μας χθες και ανησυχούμε για το μέλλον αφού όπως στρώσαμε θα κοιμηθούμε, επειδή κάπου πέσαμε έξω στους υπολογισμούς μας.

Πιστέψαμε πως είχαμε εξασφαλίσει το μέλλον τής ομογένειας όπως την είχαμε φτιάξει, αλλά ο Έλληνας λέει πως ο Θεός γελάει όταν ακούει τα σχέδια των ανθρώπων για το μέλλον τους.

Το μέλλον εξαρτάται βέβαια από πολλά πράγματα, αλλά κυρίως από εμάς και εμείς αμελήσαμε να προετοιμάσουμε το μέλλον τής εθνότητάς μας στην Αυστραλία.

Ο Δημήτρης Ντάνας, όπως σχεδόν κάθε άνθρωπος που εγκαταλείπει τα εγκόσμια, φρόντισε να υπάρχει μέλλον για την οικογένειά του και το μέλλον δεν αφορά μόνο χρήματα. Η ομογένεια έχει στη διάθεσή της πολλά χρήματα, το ερώτημα είναι πώς θα τα διαχειριστούν οι κληρονόμοι της. Κυρίως, θα έλεγα, αν ενδιαφέρονται καν για την τεράστια κληρονομιά τους. Γι' αυτό το θέμα, όμως, θα γράψουμε την προσεχή Παρασκευή.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στη σύζυγο τού Δημήτρη, κα Αγάθη και τα παιδιά του με την ευχή να είναι πάντα καλά για να τον θυμούνται, όπως εκείνος θα το ήθελε και από τους φίλους του όπως τού αξίζει.